

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813204293
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813204293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Anny Slovinskej, v právnej veci žalobcu U. O., bývajúceho v Y. Č.. XXX, proti žalovanej A. D., bývajúcej na R. Č..XX, v Y., zastúpenej JUDr. Františkom Hadušovským, advokátom AK so sídlom na ul. Akademika Hronca č. 3, v Rožňave, o zaplatenie 500 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/254/2013-36 zo dňa 4.októbra 2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 500 € so 6,5 % ročným úrokom z omeškania od 1.3.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 30 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané listom svedkyne Q.. X. O., že požičala žalovanej sumu 500 € v novembri 2011 s tým, že žalovaná má požičanú sumu vrátiť v lehote jedného mesiaca. Žalovaná sumu nevrátila, preto ju svedkyňa opakovane vyzvala na vrátenie sumy. Keď sa žalobca dozvedel o tom, že žalovaná bola opakovane vyzvaná na vrátenie dlhu s upozornením, že na ňu svedkyňa podá žalobu v prípade nevrátenia peňazí, splnil tento dlh za žalovanú tým spôsobom, že svedkyňa Q.. O. zaplatil 500 € za žalovanú, čo táto svedkyňa potvrdila a vyplýva to aj z príjmového pokladničného dokladu vystaveného svedkyňou zo dňa 12.3.2012. Súd prvého stupňa potom vychádzal z toho, že v konaní nebolo preukázané, že by mal žalobca povinnosť plniť sám, teda že by mal dlh voči svedkyňi, naopak bolo preukázané, že išlo o plnenie, ktoré mala žalovaná na základe svojej povinnosti plniť sama, keďže žalovaná bola dlžná svedkyňi 500 €. Splnením dlhu žalobcom za žalovanú, žalovaná získala na úrok žalobcu bezdôvodné obohatenie do výšky splneného dlhu, preto vychádzajúc z vykonaného dokazovania a z ust. § 454 OZ súd zaviazal žalovanú zaplatiť istinu 500 € žalobcovi. Žalobca preukázal, že žalovanú písomne vyzval na vrátenie dlhu doporučenou zásielkou podanou na pošte 7.2.2013. Žalovaná potvrdila doručenie tejto výzvy, napriek tomu dlh nesplnila, preto sa dostala do omeškania. Žalobca žiadal priznať úroky z dlžnej sumy od 1.3.2013, ktorému návrhu súd vyhovel vychádzajúc z ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. Rozhodnutie o trovách odôvodnil ust. § 142 ods.1 O.s.p., a zaviazal neúspešnú žalovanú na trovy žalobcu, ktoré spočívali v zaplatenom súdnom poplatku v sume 30 €.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne ho zmeniť a žalobu zamietnuť. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože kým žalovaná so žalobcom žila, bolo bežnou vecou, že si navzájom uhrádzali podľa momentálnej finančnej situácie jednotlivé veci formou daru. Z toho dôvodu považuje celé žalobcove konanie za účelové s úmyslom uškodiť jej, aj keď nepoprela, že žalobca za ňu uhradil pôžičku. Ďalej namietala nesprávne posúdenie veci, pretože v konaní nebolo preukázané prevzatie dlhu žalovanej žalobcom so súhlasom veriteľa ani prevzatie dlhu písomnou zmluvou s veriteľom.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 212 ods.1 v spojení s ust. § 214 ods.2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že neboli dôvody ani pre zmenu ani pre zrušenie rozsudku.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože aj podľa odvolacieho súdu došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej, pretože žalobca plnil za žalovanú to, čo podľa práva mala plniť sama. Správne použil súd prvého stupňa ust. § 454 OZ a správne rozhodol aj o úroku z omeškania, pretože žalovaná po výzve žalobcu dlžnú sumu neuhradila. Správne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania, keď vychádzal z úspechu žalobcu v konaní, preto odvolací súd podľa § 219 ods.1 O.s.p. potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

K odvolaniu žalovanej odvolací súd udáva, že právne posúdenie aj zistený skutkový stav súdom prvého stupňa boli správne, pretože žalovaná nepreukázala, že sumu 500 € jej žalobca daroval a nie je podstatné, či došlo k dohode o prevzatí dlhu v zmysle ust. § 531 OZ, rozhodujúce je, že išlo o bezdôvodné obohatenie zo strany žalovanej.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože odvolateľka v odvolacom konaní nemala úspech a žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods.9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.